

Thesis Title Bronchodilator Activity of Saponin
mixture from Schefflera lucantha
Viguier

Author Miss Sthorn Tipsuwan

M.Sc. Pharmacology

Examining Committee:

Assoc. Prof. Dr. Ampai Panthong	Chairman
Assist. Prof. Dr. Duangta Kanjanapothi	Member
Assist. Prof. Tawat Taesotikul	Member
Assoc. Prof. Dr. Udom Boonayathap	Member

ABSTRACT

A mixture of three saponins was isolated from the leaves of Schefflera lucontha Viguier, a plant used in Thai traditional practice for the treatment of asthma. Each saponin was found to be triglycoside of a triterpene; the first and second saponins are derivatives of betulinic acid and the third one is a derivative of oleanolic acid. The bronchodilator activity of this saponin mixture was evaluated in comparison with reference drugs (aminophylline, atropine, isoproterenol, papaverine and verapamil) using histamine- and methacholine-induced

bronchoconstriction both in the in vitro and in vivo experiments with guinea-pig tracheal muscle. The results obtained showed that the saponin mixture has potential as a bronchodilator. In guinea-pig tracheal strip preparation, the saponin mixture possessed inhibitory effect on both histamine- and methacholine-induced contraction. Its bronchodilator effect was found to be dose-related. The dose-response regression line of saponin mixture was found to parallel to those of aminophylline, atropine, isoproterenol, papaverine and verapamil. In contrast to aminophylline, papaverine and verapamil, the bronchodilator effect of saponin mixture on histamine-induced tracheal contraction was partially reduced in the presence of a beta- adrenergic receptor antagonist (propranolol). It is therefore suggested that saponin mixture might exert its effect partly via beta-adrenergic receptor stimulation. In addition, pretreatment with saponin mixture could not prevent the effect of methacholine-induced tracheal contraction whereas atropine could completely block this effect. This finding indicates that the bronchodilator activity of saponin mixture was not exhibited via muscarinic receptors. In the intact tracheo-bronchial preparation of guinea-pigs under pentobarbital anesthesia, prior administration with saponin mixture as well as reference drugs (aminophylline,

isoproterenol, papaverine and verapamil) could counteract the increase in intratracheal pressure induced by both histamine or methacholine in a dose-related manner. The dose-response regression line of saponin mixture was found to parallel those of reference drugs used in this study. The parallelism of the linear regression lines of the dose-bronchodilator action of the compounds suggested that saponin mixture and reference drugs share a common mechanism of action for bronchodilator effect. Intraperitoneal injection of saponin mixture at low doses (100 and 250 mg/kg) to rats produced mild changes in general behaviour such as a slight decrease in respiratory rate and motor activity. Moderate and high doses (500 and 1000 mg/kg) of saponin mixture caused CNS depression which was evident by a marked decrease in respiration and motor activity followed by a loss of righting reflex. Hypoxic convulsion and cyanosis occurred before death in rats treated with 1000 mg/kg.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ฤทธิ์ขยายหลอดเลือดของสารผสมชาโบบินจาก Schefflera
lucantha Viguier

ชื่อผู้เขียน

นางสาว สรวิทย์ สุวรรณ

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาเภสัชวิทยา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. อำไพ ปัทมทอง

ประธานกรรมการ

ผศ.ดร. ดวงตา กาญจนโพธิ์

กรรมการ

ผศ. ชวิษฐ์ แต่ใสตฤกุล

กรรมการ

รศ.ดร. อุดม บุญยกรรพ

กรรมการ

บทคัดย่อ

สารผสมของชาโบบิน 3 ชนิด สกัดได้จากใบของ Schefflera lucantha Viguier ซึ่งเห็นผลที่ใช้รักษาโรคหลอดเลือดในการรักษาตามตำรายาไทย สารชาโบบินแต่ละชนิดเป็น ไตรไกลโคไซด์ของไตรเตอปิน โดยสารชนิดที่ 1 และ 2 เป็นอนุพันธ์ของกรดบิวทาลินิก และชนิดที่ 3 เป็นอนุพันธ์ของกรดโอเลอโนอิลิก การประเมินฤทธิ์ขยายหลอดเลือดของสารผสมชาโบบินโดยเปรียบเทียบกับยามาตรฐาน (อะมิโนฟีไพลีน อะโทรปีน ไอโซโพรเทอรินอล ปาปาเวอริน และเวอรามิล) ใช้ฮีสตามีน และเมธาโคลีนเหนี่ยวนำให้เกิดการหดตัวของทางเดินหายใจของหนูตะเภาที่ทำการทดลองทั้งแบบแยกอวัยวะและแบบในตัว ผลจากการศึกษาแบบแยกอวัยวะพบว่า สารผสมชาโบบินยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดที่เกิดจากทั้งฮีสตามีน และเมธาโคลีน โดยขึ้นกับขนาดยาที่ใช้ พบว่า dose-response regression line ของสารผสมชาโบบินขนานกับของอะมิโนฟีไพลีน อะโทรปีน ไอโซโพรเทอรินอล ปาปาเวอริน และเวอรามิล ที่ตรงข้ามกับอะมิโนฟีไพลีน ปาปาเวอริน และเวอรามิล คือฤทธิ์ขยายหลอดเลือดของสารผสมชาโบบินต่อการหดตัวที่เกิดจากฮีสตามีนถูกยับยั้งได้บางส่วนในภาวะที่มี โพรปราโนลอล (ยาต้านเบต้า) อยู่ด้วย แสดงว่าสารผสมชาโบบิน อาจออกฤทธิ์บางส่วนผ่านการกระตุ้นเบต้า-แอดรีเนอร์จิกรีเซพเตอร์ การให้สารผสมชาโบบินไว้ก่อน ไม่สามารถยับยั้งการออกฤทธิ์ของเมธาโคลีนที่ใช้เหนี่ยวนำการหดตัวของทางเดินหายใจ ในขณะที่อะโทรปีนสามารถยับยั้งฤทธิ์ได้อย่างสมบูรณ์ แสดงว่าสารผสมชาโบบิน ไม่ได้ออกฤทธิ์ผ่านมัสคารินิกรีเซพเตอร์ ผลจากการศึกษาฤทธิ์ขยายหลอดเลือดแบบในตัวหนูตะเภา พบว่าสารผสมชาโบบิน และยามาตรฐาน (อะมิโนฟีไพลีน ไอโซโพรเทอรินอล ปาปาเวอริน และเวอรามา-

มิล) สามารถชี้แจงการเพิ่มความดันในทางเดินหายใจที่เกิดจากทั้งฮีสตามีน และเมธาโคลีน โดยขึ้นกับขนาดสารที่ใช้ พบว่า dose-response regression line ของสารผสมชาโบินินจากการทดลองแบบในตัวนี้ขึ้นกับของยามาตรฐานที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เช่นกัน การขนานกันของ linear regression lines ของสารเหล่านี้ แสดงว่าสารผสมชาโบินินและยามาตรฐานที่ใช้อาจมีกลไกที่คล้ายคลึงกันบางส่วนในการออกฤทธิ์ขยายหลอดลม

การฉีดสารผสมชาโบินินในขนาดต่ำ (100 และ 250 มก/กก) เข้าทางช่องท้องของหนูขาว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้เล็กน้อย เช่น อัตราการหายใจ และ motor activity ลดลงเล็กน้อย ขนาดปานกลาง และขนาดสูง (500 และ 1000 มก/กก) มีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง โดยพบว่าการหายใจ และ motor activity จะถูกกดอย่างมาก และตามมาด้วยการสูญเสีย righting reflex ในหนูขาวที่ได้รับการฉีดสารผสมชาโบินินในขนาด 1000 มก/กก จะพบอาการชัก และภาวะเขียวคล้ำเกิดขึ้นก่อนตาย